

Gorenje ležeče njive dvora Wiesauskega obdelujejo se po trojnoletnem kolobarenji, namreč: 1. leto rž, 2. leto oves, in 3. leto krompir (z močnim gnojenjem).

Njive ravno tega dvora, pa niže ležeče, so obsejane po načinu menjalne setve, in sicer z devetletno rotacijo, kakor sledi: 1. leto sladkorna pesa (močno gnojena), — 2. leto ječmen (z vmes posejano štajarsko deteljo in pahovko), — 3. in 4. leto detelja s travo, — 5. leto repica (raps), — 6. leto zelena krma, — 7. leto rž (z močnim živalskim gnojem in 1.5 centov superfosfata na jutro), — 8. leto sladkorna pesa, — 9. leto ječmen.

Polje pristav Haugvic in Čišvic obseva se po sledečem kolobarju: V Haugvici: 1. leto krompir, 2. leto ječmen, 3. in 4. leto detelja s travo, 5. leto repica, 6. leto pšenica, 7. leto bela detelja, 8. leto rž, 9. leto oves. — V Čišvici: 1. leto polovica s krompirjem, polovica s sočivjem, 2. leto ozimno žito, 3. in 4. leto detelja s travo, 5. leto pšenica (z močnim gnojenjem), 6. leto rž (gnojeno z 1.5 centov superfosfata na jutro), 7. leto oves.

Če si to kolobarenje ogledamo, vidimo, da gospodarstvu ne primanjkuje krme, to pa kaže tudi lepa živina. Pozimi jo krmijo s pesnimi zrezki (odpadki pri izdelovanju sladkorja iz pese), deloma s krompirjem in senom, poleti pa sè zeleno klajo.

Izmed tû sejanih sort pšenice se najbolje obnaša rumena resnata pšenica, škotska pšenica in pa pšenica „garde du corps“. Sladkorna pesa prideluje se le na drugi rotaciji, ker le tam je zemlja za globoko obdelovanje sposobna. Živinske pese nič ne pridelujejo, ker se dobi iz sladkorne dosta pesnih zrezkov po nizki ceni. (Dal. prih.)

Pignoleto, zgodnja sorta koruze (sirka).

V mrzlejih legah, posebno o mokrih in hladnih letinah, navadna debeložrnata koruza ne dozori dobro. Kake sitnosti pa nedozorela koruza prouzročuje, to vé vsak, kdor je tako imel, kako težavno mu je bilo obraniti jo, da ni splesnela. A tudi v tem je prepozna dozoretev neugodna, ker ne moremo o pravem času jeseni posejati zimskega žita, katero mora v mrzlih legah biti vsaj o sv. Mihelu posejano, če hočemo, da bo do zime okrepilo se ter dovolj čvrsto postalo proti zimskim neugodam.

Pignoleto pa je gledé tega velevažen, ker 2–3 tedne hitreje dozori, in to je velike koristi. Res je, da na videz je pignoleto manjšega stebila in tudi drobnejega zrna, pa to zrnje je jedro skoro brez luskinj, ter daje najfinejo moko. Tudi vaga en hektoliter pignoleta 6 kilo več od navadne koruze, zato se tudi lahko po 1½ gold. dražje prodaja od navadne. Vrh tega je pignoleto jako radoviten, zato se povsod o njem glasé najpovoljnija poročila.

Poskusite ga, gospodarji! Seme tudi v majhni množini dobite lahko pri vodstvu deželne kmetijske šole v Gorici, katero ga ima, kakor slišimo, še nekaj na razpolaganje, treba pa nemudoma se oglasiti za-nj.

Čebelarjem našim

naznanjam, da imam kacic 15–16 centov prav lepega pitanca na prodaj, in sicer nekaj od lanskega, nekaj pa od predlanskega leta. Moj méd je popolnoma čist in brez vsake nesnage, ker ni izprešan, ampak z mašino (medmetalnico) izmetan, toraj ga sme vsak čebelar brez vse skrbi svojim čebelam klasti. Da je tudi za jesti

ali za kaka jedila posladiti izvrsten, se samo po sebi razume.

Prodajam ga po 30 krajc. stari funt, in sicer tako, da ga na svoje stroške na kolodvor v Lesce postavim. Pošiljam ga v škafih, v katerih je po 50 do 80 funtov čistega medú, prazne škafe s pokrovom vred pa po 50 soldov računam. Méd pošiljam le tako, da se mi denar naprej pošlje ali pa po poštne povzetji poplača, tudi ga manj kakor vsaj po 10 funtov pošiljati ne morem.

Luka Porenta,
župnik in čebelar v Srednjivasi v Bohinji.

Gospodarske novice.

Solnca za rast rastlinam ne bi več potrebovali,

če se iznajdba, da električna luč nadomestiti more solnčno svetlobo, po daljšnjih skušnjah tako potrdi, kakor je to našel dr. Siemens v Londonu. On je razpostavil tisti umetni luči, ki se električna luč imenuje, v loncu več tulipanov, katerih popki so imeli ravnokar razpočiti se, in po 40 minutah so bili v najlepšem cvetju. Take skušnje je narejal tudi z gorčico, repo, kolarbami, bobom, kumarami in dinami. Lonca s temi rastlinami je razdelil v 4. vrste: ene je postavil v popolno temo, druge solnčni svetlobi, tretje elektrektrični luči in zadnje enkrat solnčni, enkrat pa električni svetlobi. In našel je, da so rastline v prvih loncih kmalu pomrle, one v družih in tretjih enako hitro rastle, in one v četrtih dosta bolje od teh. — Se ve da se ne more misliti, da bi s pomočjo električne svetlobe rastlinstvo celih okrajia moglo hitreje rasti, le za manjše prostore utegnili bi električna luč nadomestovati solnce. Mi še tega ne pričakujemo. Al vsakako zanimive so navedene skušnje zato, ker potrjujejo, da res električna luč more deloma nadomestiti solnce. Kaj da je električna luč, ne moremo tukaj razlagati, le to povemo, da je iznajdba novejšega časa, ki je uže toliko čudapolnih iznajdeb na svet spravil.

Ozimina po vsem našem cesarstvu

je hudo zimo srečno pretrpela, posebno dobro pa pšenica in rž. Mrzli sušec je sicer zeló zadržaval rast, vendar posebne škode ni naredil; želeti je tedaj zdaj gorkega vremena zato, da bi se mogla pomladanska setev opraviti in da bi se tudi ozimina mogla okrepčati.

Národno blagó.

Doneski k slovanski mitologiji.

Spisuje Davorin Trstenjak.

VI.

Perkunji vrh.

Na Štorskem v fari sv. Lenarda v Zabukovji nad Sevnico je gosto obraščen hrib, ki mu pravijo „perkunji vrh“, in na Pohorji najdemo osebna imena „Perkunik“.

To so edini ostanki Perkunovega kulta. Ti imeni pričujete, da so prusko-litovskega boga gromovnika Perkuna tudi Slovenci poznali. Pri družih slovanskih plemenih posle nisem še našel sledú tega imena. Njim je le znan „Perun“. Ime Perun je uže Jak. Grimm pravilno razložil iz: perem, ferio, schla-gen, Slovenci so ga tudi imenovali Perec; to pričuje: perečji ogenj, zeló znana svinjska bolezen, katera